

[Tove Nielsen.]

et udredningsarbejde, så der har aldrig fra venstres side på noget som helst tidspunkt ligget noget tilsagn om, at vi vil gå ind for en eller anden forenkling, som udredningsarbejdet vil resultere i. Vi kan med andre ord ikke medvirke til det af hr. Maigaard stillede dagsordensforslag; det er så ganske og aldeles overflødigt.

Jeg må sige, at hr. Erling Olsens indlæg i dag bestemt heller ikke gør os mere rolige, for det blev jo i høj grad netop brugt til at fortælle, hvorfor socialdemokratiet i princippet er imod karaktergivningen. Hvis det står for de tanker, socialdemokratiet gør sig, så har jeg fortsat mine bange anelser.

Eva Rothenborg (FP):

Jeg vil gerne lige knytte et par bemærkninger til hr. Maigaards noget svulstige indlæg vedrørende venstre og fremskridtspartiets arm-i-arm-gåen.

For det første er fremskridtspartiet et lovligt valgt parti, der sidder med ca. 3 gange så mange medlemmer i tinget som SF. For det andet har fremskridtspartiet i dette tilfælde erklæret sig enig med venstre. Det er sket før i dag, det kommer nok til at ske igen, og det er ikke hr. Maigaard, der afgør, hvem der skal lege med hvem herinde i dette ting.

Varme eller ikke varme omkring 1. maj, så kan hverken hr. Maigaard eller andre tillade sig at blande sig i aftaler, der er truffet imellem andre partier. Det er en flabethed, som nok ikke er usædvanlig fra hr. Maigaards side, men det gør den ikke mere acceptabel.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg forstår da så udmærket godt, at det ikke passer ind i hr. Maigaards planer og cirkler, at der sker det, der sker. Men det kan ikke undre nogen af os, der i øvrigt kender en del til den politiske udvikling herhjemme, at venstre befinder sig bedre i selskab med fremskridtspartiet end med SF og kommunisterne. Det er der vist ikke noget som helst at sige til. Det tror jeg er en helt naturlig ting.

Og så i øvrigt, naturligvis som fru Eva Rothenborg sagde: lad dog partierne selv om, hvem de vil søge sammen med, og lad være med fra anden side at blande sig i det.

Jeg forstår godt, at man gør det, at man gør det ud fra sit eget motiv, men det kan man jo ikke forlange at andre skal respektere.

Så vil jeg sige til hr. Steen Folke, at jeg naturligvis har humoristisk sans nok til at forstå, når hr. Steen Folke opfatter noget som en karikatur. Men hr. Steen Folke kommer til at erkeade, at det, han og hans lille majoritet står for . . . hans lille minoritet står for, er noget, der af den danske befolkning opfattes som en karikatur, hvori med det, som kommer frem antydningssvis i en holdning hos 5 partier, er noget, som det store, store brede flertal af befolkningen har som fælles holdning. Det må man gerne prøve at karikere, men det er altså bare det, der er alvor.

Og så kan jeg for øvrigt sige, at hr. Steen Folke får brug for sin humoristiske sans og sit gode humør, for han vil opdage, at der vil komme modgang og modgang og modgang på alle fronter. Det ungdomsoprør, som hr. Steen Folkes parti har levet højt på, og som kulturelle kredse i den lejr i nogle år har levet højt på — det såkaldte ungdomsoprør, det er jo de halvgamles oprør, men lad det være — vil blive slået tilbage på punkt efter punkt.

Det er ganske rigtigt opfattet, at debatten i dag bare er et lille led i den udvikling, men det er et umiskendeligt tegn på, hvor det nu bærer henad. Så jeg skal lykønske hr. Steen Folke med, at han har humoristisk sans og godt humør — han får god brug for det.

(Kort bemærkning).

Maigaard (SF):

Fru Tove Nielsen er ikke i overensstemmelse med de faktiske forhold og de aftaler, der er indgået, når hun siger, at man ikke kendte resultatet af udredningsarbejdet. Ønsket om at lave udredningsarbejdet om 13-skalaen er udtrykkelig fulgt op med for det første en hensigtserklæring om, at 13-skalaen skal forenkles — det står i betænkningen. For det andet at 13-skalaen ikke var forenelig med den nye lovs krav om, at man ikke kunne dumpe — det blev sagt højt og klart under udvalgsarbejdet.

På disse to punkter, hensigtserklæringen og den besked, der blev givet i undervisningsudvalget sidste forår om, at man ikke kunne dumpe, vidste fru Tove Nielsen godt at der var en hensigt, et formål med arbej-